

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Maramureș
Biroul Soluționarea Contestatiilor

Decizia nr.383 din 17.10.2012 privind soluționarea
contestatiei formulate de **SC X SRL**, cu domiciliul fiscal în loc. B., str.
R., nr..../..., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului M. sub nr./11.09.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului M. a fost sesizată de către Activitatea de Inspectie Fiscală prin adresa nr./11.09.2012, înregistrată sub nr...../11.09.2012 asupra contestatiei depuse de SC X SRL împotriva deciziei de impunere nr. /29.05.2012, emisă în baza raportului de inspectie fiscală încheiat în data de 29.05.2012.

Contestatia are ca obiect suma de lei, reprezentând:

..... lei - taxa pe valoarea adăugată;

..... lei - majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Constatănd că în speta sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.205 alin.(1), art. 206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului M. este investită să se pronunțe asupra contestatiei.

I. Prin contestația formulată, SC X SRL solicită anularea obligațiilor fiscale suplimentare de plată în suma totală de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, majorări și penalități de întârziere aferente, motivând următoarele:

Potrivit art.128 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar, iar conform alin.(3) al aceluiași articol, sunt considerate livrări de bunuri în sensul alin.(1), predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de

leasing, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, in urma executarii silite, etc.

Mai mult, potrivit art.128 alin.(9), livrarea intracomunitara reprezinta o livrare de bunuri, in intelesul alin.(1), care sunt expediate sau transportate dint-un stat membru in alt stat membru de catre furnizor sau de persoana catre care se efectueaza livrarea ori de alta persoana in contul acestora.

Contestatoarea sustine ca s-a facut o confuzie intre o prestare de servicii intracomunitare si o livrare de bunuri intracomunitare, atata timp cat facturile sunt de prestari servicii si nu de livrari de bunuri cum s-a specificat in procesul verbal.

Organele de control nu au solicitat document justificativ de intrare pentru bunurile pentru care pretind ca le-am livrat, iar din evidentele contabile se poate vedea ca nu au existat intrari de bunuri care sa fie livrate.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.05.2012, organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala au constatat urmatoarele:

Forma inspectiei fiscale a fost inspectie fiscala generala si a vizat perioada 01.01.2009-31.03.2012.

SC X SRL are ca obiect de activitate: Lucrari de constructii a cladirilor rezidentiale si nerezidentiale, cod CAEN 4120.

Cu privire la modul de determinare si evidentiere a taxei pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada verificata, societatea inregistreaza si declara venituri din prestari servicii intracomunitare, pentru care intocmeste facturi de livrari catre sediul secundar din I., cod, in suma totala de lei, pentru care nu colecteaza si nu declara taxa pe valoarea adaugata, aplicand regimul de scutire de taxa prevazut la art.143 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Conform articolului mai sus mentionat, sunt scutite de taxa livrarile intracomunitare de bunuri catre o persoana care ii comunica furnizorului un cod valid de TVA atribuit de autoritatile fiscale din alt stat membru.

Potrivit raportului VIES emis de Compartimentul de schimb international de informatii, codul atribuit de catre autoritatile fiscale din I. nu este valid .

Astfel, societatea nu indeplineste conditiile de scutire de taxa prevazute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile ulterioare, motiv pentru care organele de inspectie fiscala au determinat o baza impozabila suplimentara in valoare totala de lei, pentru care au determinat o taxa pe valoarea adaugata colectata in suma totala de

..... lei astfel: lei pentru anul 2009 si lei pentru perioada 01.06.2010-29.12.2011.

Pentru neachitarea la scadenta a taxei pe valoarea adaugata determinata suplimentar in suma de lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari si dobanzi de intarziere in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei, conform art. 120 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, modificata prin Ordonanta Guvernului nr. 39/2010.

Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.05.2012 a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr./29.05.2012 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite in sarcina de SC X SRL in suma totala de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de lei si majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente in suma de lei.

III. Luand in considerare sustinerile contestatoarei, constatările organelor de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul contestatiei, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, s-au retinut urmatoarele:

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului M. este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza suma totala de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de lei si majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente in suma de lei, stabilita suplimentar prin decizia de impunere nr./29.05.2012, emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala.

In fapt, in perioada verificata, SC X SRL cu domiciliul fiscal in B. a emis catre sediul permanent din Italia cod, facturi fiscale in valoare de totala de lei, reprezentand prestari servicii in constructii, fara sa colecteze si sa declare taxa pe valoarea adaugata aferenta, considerand operatiunile scutite de taxa.

Conform raportului nr./03.05.2012 intocmit de Compartimentul de schimb international de informatii, codul de identificare in scopuri de TVA nu a fost alocat de catre autoritatile fiscale din I.

Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 29.05.2012, organele de inspectie fiscala au constatat ca SC X SRL nu indeplineste conditiile pentru a beneficia de scutirea de taxa pe valoarea adaugata, intrucat codul, atribuit de catre autoritatile fiscale din Italia sediului permanent din I. nu este

valid, motiv pentru care au determinat taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de lei.

In ceea ce priveste modul de stabilire al taxei pe valoarea adaugata de plata suplimentara, organele de inspectie fiscala, in mod gresit au aplicat, incepand cu data de 01.06.2010, cota de 24% la baza impozabila, in conditiile in care aceasta se aplica incepand cu data de 01.07.2010 conform OUG nr.58/26.06.2010 pentru modificarea si completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal si alte masuri financiar-fiscale, *rezultand astfel taxa pe valoarea adaugata stabilita in plus cu suma de lei, fata de cea pe care ar fi datorat-o daca se aplica cota de 19%.*

In drept, art. 126 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare, precizeaza:

“ (1) Din punct de vedere al taxei sunt operatiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operatiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).”

Art. 133 alin.(2), alin.(3) si alin.(4) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare, precizeaza:

“(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice (...).

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice (...).

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți și agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri

amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți și de societățile care asigură supravegherea pe șantier”.

Luand in considerare prevederile legale citate, se retine ca, intrucat operatiunile economice desfasurate de SC X SRL reprezinta prestari de servicii de constructii asupra bunurilor imobile situate in Italia, una din conditiile prevazute la art.126 alin.(1) nefiind indeplinita, aceste operatiuni nu sunt impozabile in Romania, asa cum este prevazut la pct.2 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr.44/2004, referitor la art.126 alin.(1), care precizeaza ca:

” În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, operațiunea nu este impozabilă în România dacă cel puțin una dintre condițiile prevăzute la lit. a)-d) nu este îndeplinită”.

In concluzie, SC X SRL nu datoreaza suma totala de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de lei si majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente in suma de lei, motiv pentru care contestatia urmeaza sa fie admisa.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 210 si art. 216 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

Admiterea contestatiei formulate de SC X SRL, cu domiciliul fiscal in loc. B., str. R., nr...../...

DIRECTOR EXECUTIV